

ת"פ 20236/07/14 - המאשימה- מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה, ע"י עו"ד איריס מוריץ נגד א א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20236-07-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' א(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה- מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עו"ד
איריס מוריץ

נגד

הנאשם - א א ע"י עוה"ד אבי אלפסי

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שמייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום ביום 23.2.14 הגיע הנאשם לביתה של אמו, בתחומי העיר רמלה (להלן: "**המתלוננת**"). המתלוננת התעוררה משנתה בשל רעש שהקים הנאשם וביקשה שיכבה את הטלויזיה. הנאשם כינה אותה "משוגעת", אחז באגרטל שהיה מונח על שולחן הסלון וניפץ אותו על הרצפה. בנוסף, השליך את השלט של הטלויזיה לרצפה וגרם לשבירתו. בעת שהגיעו שוטרים לדירה, איים על המתלוננת באומרו "אלוהים ישלם לך על מה שעשית". בהמשך בעת שנסע הנאשם בניידת לכיוון התחנה, איים על שוטרים באומרו "חבל שלא רצחתי מישהו, אני צריך לרצוח מישהו מכאן".

2. הנאשם כפר בכתב האישום ולאחר שמיעת הראיות, באת כוח המאשימה הודיעה שהיא מסכימה שהנאשם יזוכה מביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, ולכן כך הוריתי. כמו כן, קבעתי בהכרעת הדין שהנאשם מורשע בביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הרישום הפלילי של הנאשם ושאלת תחולת המאסר על תנאי

עמוד 1

3. לחובתו של הנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וכן עבירות כנגד שוטרים. בגזר הדין מיום 17.4.13 ב-ת"פ 3055/08 של בית המשפט השלום ברמלה (להלן: **התיק הקודם**) נקבע כדלקמן:

"אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 60 ימי מאסר בפועל מהם ינוכו ימים שהיה במעצר מיום 3.12.08 עד 11.12.08 וכן מיום 14.4.13 עד היום.

2. 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של החזקת סכין ו/או כל עבירה כנגד שוטרים מסוג פשע.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות כנגד שוטרים מסוג עוון."

4. העבירה שבה הורשע הנאשם בתיק שבפני היא עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, אשר העונש המקסימאלי בגינה הוא 3 שנות מאסר, היינו מדובר בעבירה מסוג עוון. הצדדים חלוקים לגבי השאלה אם המאסר על תנאי שניתן בתיק הקודם של 6 חודשים שמתייחס ל-"**עבירות כנגד שוטרים מסוג עוון**", חל במקרה שבפני. באת כוח המאשימה טענה שיש להפעיל את המאסר המותנה ולהשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריוח ובעוד שבא כוח הנאשם טען שהמאסר על תנאי לא חל ובכל מקרה אין להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל.

5. בפסיקה נקבע שהמבחן בשאלת תחולתו של מאסר מותנה שניתן בתיק קודם על אירוע עברייני מאוחר יותר שהתרחש במהלך תקופת התנאי, הוא **מבחן מהותי ענייני** ולא מבחן טכני פורמאלי. השאלה אינה אם הנאשם הורשע בעבירה המפורטת בתנאי (כגון התנאי מתייחס ל-"גניבה" והרשעה היא גם ב-"גניבה"), אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם, עליה הועמד לדין והורשע, מקיימת את היסודות של עבירת התנאי. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהן (ע"פ 49/80 **מסילאתי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] פסקה 3 בפסק דינו של כבוד השופט ברק (כתוארו דאז)).

6. על פי הפסיקה יש לבחון אם העבירה שבה הורשע הנאשם מכילה **גרעין זהה** לעבירות נשוא התנאי, או שעבירת התנאי נבלעת בתוך העבירה הנוספת שבוצעה ע"י הנאשם (רע"פ 2472/15 **שוורצמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.1.15)). כמו כן, על בית המשפט לבחון את הערך החברתי שעליו באה העבירה נשוא התנאי להגן (רע"פ 6352/12 **סעדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.9.12) פסקה ח' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין).

7. בא כוח הנאשם טוען כי יש לתת פרשנות מצמצמת לנוסח המאסר על תנאי שהופיע בתיק הקודם ואשר לפיו התנאי יחול על "עבירה כנגד שוטרים מסוג עוון". הוזה אומר, לפי טענת ב"כ הנאשם, כדי שהתנאי יחול, על הנאשם לבצע עבירה שמופנית כנגד שוטרים והיא מוגדרת כעבירה כנגד שוטרים בספר החוקים, קרי אחת מהעבירות הבאות: עבירה של תקיפת שוטר לפי סעיפים 273 או 274 לחוק העונשין או עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. לטענתו, עבירת האיומים שבה הורשע הנאשם איננה נמנית על אחת מהעבירות הייחודיות הנ"ל, ובכל מקרה בספר החוקים אין הגדרה של עבירה ייחודית של "איומים על שוטרים", ולפיכך, התנאי שניתן בתיק הקודם איננו חל בענייננו. טענה זו דינה להידחות.

8. כפי שנקבע בפסיקה שהובאה לעיל, על בית המשפט לבצע בדיקה **מהותית עניינית** (ולא טכנית) של המאסר המותנה בתיק הקודם ביחס ליסודות העבירה שבוצעה בתיק הנוכחי שבפני. בתיק הקודם הערך המוגן שחבוי במאסר על תנאי שניתן הוא מניעת פגיעה באוכלוסיית השוטרים במהלך ביצוע תפקידם. בדיקה מהותית עניינית זו מובילה למסקנות הבאות:

א. אילו דברי האיום היו מושמעים כנגד אזרח מן השורה, שאיננו שוטר, ברי שהמאסר על תנאי שניתן בתיק הקודם ושמתייחס ל-"עבירה כנגד שוטרים מסוג עוון" לא היה חל.

ב. אילו דברי האיום היו מושמעים כלפי אדם שעובד כשוטר בהיותו אזרח מן השורה ומחוץ לתפקידו כשוטר (כגון איומים שמושמעים במהלך סכסוך שכנים כנגד שכן שבמקרה עובד כשוטר), ספק בעיני אם היתה תחולה למאסר על תנאי שניתן בתיק הקודם. כך גם, מאסר על תנאי שעניינו "עבירה של העלבת עובד ציבור" לא היה חל, אם אדם היה משמיע קללות כלפי אדם שבמקרה משמש כעובד ציבור, וזאת במהלך נסיבות שאינן נוגעות לתפקידו הציבורי.

ג. לעומת זאת, כאשר האיומים מושמעים כלפי אדם שעובד כשוטר וזאת במהלך ביצוע תפקידו כשוטר, כפי שקרה במקרה שבפני (השוטר זומן לזירת עבירה, עכב את הנאשם והאחרון איים עליו בתוך הניידת במהלך העברתו לתחנת משטרה), אזי, התנאי כן יחול. המקרה שבפני, נמצא בגרעין הקשה של סוג העבירות שהמאסר על תנאי בה לפרוש את תחולתו עליהן, קרי הגנה על שוטרים במילוי תפקידם.

ד. יתר על כן, בפסיקה נקבע שכאשר ישנו מאסר על תנאי לגבי ביצוע עתידי של עבירת "אלימות" ומתבצעת עבירת "איומים", אזי, התנאי יחול על עבירת ה-"איומים" שבוצעה (ע"פ 3420/10 **סלסנר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.8.11) פסקה יח' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין; רע"פ 8188/09 **דבורה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] בפסק דינו של כבוד השופט לוי). ולענייננו, אילו המאסר על תנאי בתיק הקודם היה מנוסח כך שהוא חל על כל "עבירת אלימות כנגד שוטרים, מסוג עוון", פשיטא שהמאסר על תנאי היה חל על גם על

המקרה שבפני שבו בוצעה עבירת "איומים" (שהינה עוון) שמופנית כנגד שוטרים, וזאת גם אם אין בספר החוקים עבירה ייחודית של "איומים כנגד שוטרים".

ה. במקרה שבפני, המאסר על תנאי מנוסח בצורה רחבה יותר מהדוגמא שנתתי לעיל, קרי בתיק הקודם בית המשפט לא בחר בנוסח המצומצם "עבירת אלימות כנגד שוטרים, מסוג עוון", אלא בנוסח רחב יותר והוא "עבירה כנגד שוטרים, מסוג עוון", היינו עבירה כלשהי מסוג עוון שמופנית כלפי שוטרים. על כן, קל וחומר שהמאסר על תנאי שניתן בתיק הקודם אכן חל על המקרה שבפני.

מתחם העונש ההולם והעונש המתאים

9. מתחם העונש ההולם לעבירת איומים נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לחומרא, עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 10 הרשעות קודמות, לרבות עבירות אלימות ועבירות כנגד שוטרים; לקולא, נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוניו של בא כוחו, לרבות ניסיונו להיגמל מאלכוהול ונסיבותיו המשפחתיות.

10. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים שניתן בת"פ 3055/08, של בית המשפט השלום ברמלה מיום 17.4.13.

ב. חודשיים מאסר בפועל שירוצו במצטבר לעונש המאסר על תנאי שהופעל לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24.2.14 עד 27.2.14.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 1500 ₪, או 6 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב כסלו י"ב תשע"ו, 24 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.